

Les Balears plantaren cara

Dalt, Antoni Mir, president de l'OCB, mentre feia el discurs. Baix, desfilada per la Llengua, de caràcter festiu, que precedí la Diada, a la plaça de Cort de Palma.

La Diada per la Llengua se celebrà al mateix temps que el Govern balear feia costat a l'espanyolisme de Vidal-Quadras

“**J**a seria gros que, justament ara que tenim i des de fa quasi vint anys, institucions pròpies i una llei a posta, la llengua se n'anàs a fer punyetes després de set segles i mig d'estar ben forta i ben viva dins l'ús de la gent de Mallorca!” Eren devers les vuit de l'horabaixa del dissabte 9 de maig quan Antoni Mir, president de l'Obra Cultural Balear, deia aquestes pa-

PERE BOTA

PERE BOTA

PERE BOTA

PERE BOTA

Eberhard Grosske, d'EU, i Pere Sampol, del PSM. A la Diada, hi havia representants dels partits progressistes.

PERE BOTA

raules a la cèntrica plaça de Cort de Palma, plena a vessar per prop de 5.000 persones –a les quals cal afegir altres tantes a les diades que al mateix temps es feien a Menorca, Eivissa i Formentera–, gairebé totes amb els mocadors vermells i blaus al coll que l'organització havia repartit –vint drets cada un per ajudar a sufragar les despeses– perquè fessin la gran mocadorada que servia per

“plantar cara” a la regressió lingüística, el lema central de la IV Diada per la Llengua i l'Autogovern.

A pesar que l'OCB intentà evitar que la Diada es convertís en un acte de protesta contra el govern balear de Jaume Matas i el PP, el destinatari de les queixes dels assistents era ben clar. En el seu discurs, Mir l'assenyalava sense cap dubte: “...els responsa-

bles de les institucions tenen competències legals, són els qui no poden dir, a hores d'ara, que no mouran un dit perquè la gent empri una llengua o l'altra, que hem d'anar molt a poc a poc, o que, per evitar un conflicte, no es pot actuar amb una mínima decisió: ja ho deien fa vint anys i en lloc d'anar endavant a poc a poc hem anat a poc a poc, com els crancs, enrere”.

Ferran Trujillo i Maria Antònia Munar, d'UM. A la resta de les fotografies es veuen algunes panoràmiques de la Diada celebrada a Palma el passat 9 de maig.

PERE BOTA

Algunes de les imatges festivo-reivindicatives de la Diada: dalt, els caparrots dansant, al centre una al·lota amb una samarreta reivindicativa, i a sota els gegants que se sumaren a la festa.

El president del Govern balear, Jaume Matas, en una conferència pública, l'octubre passat, sobre la política lingüística que el seu govern volia emprendre, va dir que ni ell ni el seu govern "mourien un dit" per "obligar" els ciutadans a triar una llengua o una altra. L'enfrontament entre el govern conservador i el nacionalisme cultural balear ha arribat a tal punt que l'executiu de Matas no desaprofita cap ocasió per criticar la defensa de la normalització lingüística. Així, en la mateixa conferència citada, Matas es referí als "legionaris de la cultura" que segons ell, pretenen fer "imposicions lingüístiques", en una clara referència als postulats que defensa l'OCB. El Govern balear cada cop és més proper a les tesis zaplanistes, i ho demostrà enviant en representació oficial el conseller d'Economia, Antoni Rami, a una conferència que es feia a Palma el divendres 8 de maig al vespre, és a dir, la revetlla de la Diada. Què qui era el conferenciant? Aleix Vidal-Quadras. El títol? El mateix del llibre que presentava: *La normalización del castellano*. Val a dir que a més del conseller també hi era l'ex-president del Govern balear, Gabriel Cañellas.

Realment no fa falta donar més

PERE BOTA

dades per il·lustrar l'enorme diferència de criteris de política lingüística entre l'administració balear i l'OCB.

La Diada. La Diada en si començà a primera hora de l'horabaixa amb la Trobada d'Escoles Mallorquines, a ses Voltes –l'espai cívico-cultural que és a la murada de Palma, un antic quarter militar reconvertit, als peus de la Seu– des d'on sortí la desfilada per la llengua, a les 18.30 en direcció cap a la plaça de Cort. El mig miler de participants a la desfilada, amenitzada amb música i gegants, foren rebuts per la gernació que esperava al lloc de concentració. Aleshores començà, sempre en un ambient molt festiu, la Diada en si: balls, música, la Muixeranga d'Algemesí, els Castellers de Mallorca... que encalentiren l'ambient fins arribar a la mocadorada i al desplegament d'una gran pancarta amb el lema "Tenim una llengua. La volem viva". Després va arribar el moment dels discursos d'Andreu Caballero i Caterina Ensenyat, de Joves per la Llengua; Josep Benedicto, secretari general de CCOO, el glosador Llorenç Mora, del president del Foment del Turisme de Mallorca, Miquel Vicens i, finalment, el parlament del president de l'OCB, Antoni Mir. Acabà la Diada amb la interpretació de l'himne mallorquí, *La Balanguera*.

Miquel Payeras

PERE BOTA

